

Tilfælde betaler for Smørrebrød. Denne Misnøje er nu ganske vist til Stede i meget forfælselig Grad. Nogle have en ligefrem medfødt Bæmmelse lige over for dette Produkt, Margarine, og hos dem stiger Misnøjen i temmelig høj Grad, saa at den endogsaa nærmer sig til Forbitrelse. Andre derimod ere mindre priske paa det, men holde dog i det hele taget ikke af paa den Maade at blive praffet Margarine paa og finde, at det er en Skam, at de, naar de betale for et godt Produkt, saa et daarligt Produkt. Endelig er der andre, der staa temmelig ligegyldige overfor Spørgsmaalet: Margarine kontra Smør, men de hade alt, hvad der nærmer sig Begrebet Snyderi, ligesom ogsaa mange spørge med en vis Indignation: Hvorfor skal nu en lille fattig Høker straffes, fordi han sælger Margarine uden at have det angivet, saaledes som Loven fordrer, medens den store Restavrador eller Hotelvært har Lov at gøre affurat det samme, som Høkeren straffes for, naar der findes Margarine i hans Lokale, uden at han har opfyldt de Bestemmelser, som § 3 foreskriver; den store, fine Restavrador har fuldstændig Lov til at sælge Margarine i Stedet for Smør eller har i alt Fald hidtil været sagesløs. Man har fundet, at der heri ligger om ikke just en Uretfærdighed, saa dog i hvert Tilfælde en meget stor Ulighed og en ikke mindre Ubillighed. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkommende endogsaa finder, at det nærmer sig meget stærkt til Uretfærdighed; thi det vilde vel kunne tænkes, at Høkeren aldrig udleverede saa meget som et Lod Margarine, naar der er forlangt Smør hos ham, og dog bliver han straffet, naar han ikke har Opkriften; derimod er det notorisk, at mange af den anden Klasse, Restavradorerne og andre Beværtere, udleverer Margarine, hvor der forlanges Smør, og hvor man tror at saa Smør. Det forekommer mig altsaa, at moralsk er deres Forseelse større og af værre Art i Henhold til Bestemmelsen i § 3 end Høkerens. — Af alle disse Grunde tilfammen taget har Udvalgets Flertal fundet det hensigtsmæssigt at stille Vædringsforslag Nr. 3; i alt Fald for at give dette høje Ting Beslighed til at tage Stilling til Sagen.

Jeg skal med disse saa Ord tillade mig paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale Vædringsforslagene Nr. 2 og 3, og særlig skulde jeg ogsaa tillade mig at anbefale dem til den højterede Vædringsministers Velvilje, uagtet jeg desværre har nogen Grund til at tro, at han ikke vil give dem nogen særlig varm Anbefaling. Paa den anden Side

turde jeg maasse dog ogsaa nære et ikke ganske uberettiget Haab om, at han ikke vil erklære dem for ganske uantagelige, selv om han maatte have store Betæneligheder derved.

Anden: Som De Herrer ville se af Betænkningen, have 2 andre ærede Medlemmer af Udvalget sammen med mig ikke kunnet slutte sig til de to Vædringsforslag, som den ærede Taler, der sidst havde Ordet, anbefalede. Vi have ikke sluttet os til disse Vædringsforslag, endstønt vi fuldt ud kunne slutte os til den Tanke, der ligger til Grund for Vædringsforslagene; vi mene, at der bør gøres, hvad rimeligt er, for at stærke Konsumenterne mod at saa Margarine udleveret, naar de forlange Smør. Naar vi alligevel ikke have kunnet slutte os til Vædringsforslaget Nr. 2, er det, fordi vi, i Modsetning til den sidste ærede Taler, vi mene, at det er et ret overflødigt Forslag; vi mene, at der allerede i Margarineloven findes saadanne Bestemmelser baade med Hensyn til Formen for Tustagerne og med Hensyn til Farven af Margarine, at det kun kan tilskrives den vedkommende Købers Uforsigtighed eller store Ulyndighed, naar han saar udleveret Margarine, hvor han vilde købe Smør. — Vi have dernæst ikke faaet det Indtryk af de Oplysninger, som Udvalget har indhentet, at der gaar Misbrug i Svang i saa Henseende; tværtimod, vi have faaet det Indtryk, at de Underfølgere, som af Autoriteterne ere anstillede, have peget i modsat Retning, at der egentlig slet ingen Misbrug er her, som man skal være ængstelig for. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at selv om man ikke kan sige, at det vil blive et særlig stort Besvær, en saadan Bestemmelse vil volde de handlende, saa kan det dog være til Besvær for mindre Detaillister. Ganske sikkert har, som den sidste ærede Taler bemærkede, ethvert Lokale 2 å 3 Sider foruden Forstuden, hvor der er Vinduer, saa man kunde jo nok tænke sig, at en Anbringelse med den foreslaaede Afstand kan finde Sted, men der er dog i alt Fald eet Tilfælde, hvor det ofte vil genere, og det er med Hensyn til selve Vinduet; naar der f. Eks. i en lille Butik kun findes eet Vindu, og den handlende ønsker at udstille baade Smør og Margarine der, saa kan han ikke gøre dette, medmindre han den ene Dag udstiller Margarine og den anden Dag Smør, da de to Vareforter i Reglen ikke samtidig ville kunne anbringes i Vinduet med en Afstand af 2 Alen fra hinanden.